

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia nr. 4993**Dosar nr. 5524/2/2018**

Ședința publică din data de 26 octombrie 2021

Președinte:	Marius Ionel Ionescu	- judecător
	Virginia Filipescu	- judecător
	Gheza Attila Farmathy	- judecător
	Anca Sterie	- magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva sentinței civile nr. 899 din 11 martie 2019 a Curții de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, s-au prezentat recurentul-reclamant Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității reprezentat de consilier juridic și intimatul-pârât Alexandru Corneliu reprezentat de avocat

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se prezintă referatul cauzei, de către magistratul-asistent, după care,

Înalta Curte, luând act că nu se formulează alte cereri, în conformitate cu dispozițiile art. 392 Cod procedură civilă, declară deschise dezbaterile și acordă cuvântul părților asupra recursului declarat.

În susținerea recursului, reprezentantul convențional al recurentului-reclamant solicită admiterea recursului, astfel cum a fost formulat, iar raportat la motivul de nelegalitate prevăzute de art. 488 alin. (1) pct. 8 Cod procedură civilă solicită admiterea recursului și casarea, în tot, a hătărârii recurate.

În rejudecare, solicită admiterea acțiunii și constatarea calității de colaborator al securității în ceea ce îl privește pe intimatul-pârât Alexandru Corneliu.

Mai precizează că nu solicită cheltuieli de judecată.

Reprezentantul convențional al intimatului-pârât, în apărare, solicită să se constate că recursul este nefondat și, prin urmare, în baza argumentelor formulate, respingerea acestuia, având în vedere că prima instanță a pronunțat o hotărâre temeinic motivată.

Mai arată că, din analiza documentelor, colaboratorul „Creangă Savel”, nu a avut ca scop să susțină persecuția unei persoane care deja era încarcerată, acesta fiind un element antisocial și nu viza acțiunile sale potrivnice împotriva statului totalitar comunist.

Consideră că, din nici-un material nu se va constata decât, prin extrapolare, că cel care a avut de suferit de pe urma manevrelor, prin care Securitatea a încercat să stăpânească o situația din comuna Ileana, județul Călărași, este cel care a fost, în realitate, urmărit de securitate, respectiv colaboratorul „Creangă Savel”, care după ce a furnizat unele materiale cu caracter general de cunoaștere de notorietate cu privire la situația individului M.M., cel care era vizat de o cercetare a securității și nu avea de a face cu un disident sau o persoană care, din atitudinea sau comentariile sale, să ducă la îngrădirea drepturilor pe care ordonanța le ocrotește.

De asemenea, la momentul încetării colaborării între „Creangă Savel” și securișii care răspundeau de județul Călărași, a început o adevărată prigoană, în sensul că acest refuz de a mai colabora, de a se sustrage de la întâlniri, de a nu mai furniza materiale, a însemnat în final pentru el o deschidere a unei mape de verificare de către ofițer. Prin urmare, la momentul la care s-a adresat direcției de pașapoarte pentru o călătorie în străinătate cu soția, a primit aviz negativ.

Astfel, susține că acest fapt confirmă încă o dată că activitatea sa nu poate fi asimilată cu cele specifice noțiunii de colaborator.

Concluzionând, apreciază că dispozițiile prevăzute de art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008 nu și-au realizat scopul, solicitând respingerea recursului, fără cheltuieli de judecată.

Înalta Curte, luând act de susținerile părților, în conformitate cu dispozițiile art. 394 Cod procedură civilă declară închise dezbaterile și rămâne în pronunțare asupra recursului declarat.

ÎNALTA CURTE,

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

I. Circumstanțele cauzei

1.1. Obiectul cererii de chemare în judecată

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția a VIII a Contencios Administrativ și Fiscal, la data de 10.07.2018, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a formulat cerere de chemare în judecată, prin care a solicitat ca în baza indiciilor rezultate din documentele existente la dosar, la această dată, să se aprecieze asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârâtul Alexandru Corneliu, născut la data de 08.05.1958, în Ileana, județul Călărași, fiul lui Paul și Polina, domiciliat în localitatea comuna Ileana, județul Călărași.

1.2. Hotărârea instanței de fond

Prin sentința civilă nr. 899 din 11 martie 2019 a Curții de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal s-a respins acțiunea formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, în contradictoriu cu pârâtul Alexandru Corneliu, ca nefondată.

1.3. Calea de atac exercitată în cauză

Împotriva acestei sentințe, reclamantul Consiliul Național Pentru Studierea Arhivelor Securității a formulat recurs, întemeiat în drept pe dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, solicitând admiterea, casarea în tot a hotărârii recurate și, în rejudecare, admiterea acțiunii și constatarea calității de colaborator al Securității, în ceea ce îl privește pe pârât.

Contrar celor reținute de instanță în motivarea sentinței recurate, având în vedere sfera foarte largă a activităților informative, sensul sintagmei *care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului* este strâns legat, din punct de vedere al tehnicii legislative, de intenția legiuitorului de a limita incidența O.U.G. nr.24/2003 doar la acele fapte (în sens larg ale colaboratorilor care au legătură (au vizat) cu îngrădirea drepturilor fundamentale ale omului.

Legiutorul nu impune ca denunțatorul să urmărească (să „vizeze”) direct sau indirect rezultatul negativ al denunțului său, ci doar ca acesta să fie în măsură să conștientizeze că asupra celui denunțat puteau urma acțiuni informative derulate de Securitate. Dacă denunțarea unei conduite era potențial nocivă pentru cel denunțat și, în plus, un astfel de denunț nu și-ar mai avea rostul într-o ordine democratică, rezultă ca ne aflăm în fața denunțării unei conduite potrivnice regimului comunist.

Se precizează că, în speță, îngrădirea dreptului la viață privată s-a produs în momentul în care informațiile referitoare la preocupările și opiniile unei persoane potrivnice regimului comunist erau aduse la cunoștința fostei Securități, indiferent dacă ofițerii de legătură din cadrul acesteia foloseau sau nu respectivele informații și indiferent de efectele concrete ale acestor informații asupra celor denunțați.

În cauza de față, delațiunile intimatului-pârât privind comparații nefavorabile între nivelul de trai din Europa capitalistă și cele din România comunistă, opinii privind respectarea dreptului la circulație în străinătate, respectiv a dreptului de a emigra, reprezintă atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

II. Soluția instanței de recurs

2.1. Examinând sentința atacată prin prisma criticilor formulate și a apărărilor din întâmpinare, Înalta Curte constată că recursul formulat de reclamant este fondat, pentru argumentele care vor fi prezentate în continuare.

Potrivit dispozițiilor art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, prin *colaborator al Securității* se înțelege „persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele și documentele care consemnau aceste informații sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiție, în măsura în care se coroborează cu alte probe. Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor” (Prin Decizia nr. 672 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 8 august 2012, Curtea Constituțională a constatat că sintagmele "indiferent sub ce formă" și "relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității" sunt neconstituționale).

Din dispozițiile art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 rezultă că, pentru a se constata calitatea de colaborator al Securității, se impune a fi întrunite cumulativ următoarele trei condiții: (1) persoana să fi furnizat informații; (2) prin aceste informații se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist; (3) informațiile au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În ceea ce privește prima condiție impusă de textul de lege anterior citat, din interpretarea coroborată a probatoriului administrat în cauză, Înalta Curte reține că aceasta este îndeplinită sub aspectul furnizării de informații, în acord cu Decizia Curții Constituționale nr. 672/2012.

În Decizia nr. 672/2012, Curtea Constituțională a subliniat în mod explicit că: „(...) pentru a da eficiență dreptului la un proces echitabil, și implicit dreptului la apărare, relatările verbale consemnate de lucrătorii Securității, nu pot fi administrate și apreciate individual, ca probe unice; cu alte cuvinte, asemenea documente nu pot avea forță probantă luate izolat și, ca atare, nu pot servi ca temei al admiterii acțiunii în constatare, decât dacă, pe calea unei atente și complete analize, sunt coroborate cu datele sau informațiile provenite din alte documente sau rezultate din administrarea altui mijloc de probă”. În prezenta cauză, este de necontestat că pârâțul Alexandru Corneliu a informat Securitatea prin note informative scrise de mână proprie și sub acoperirea numelui conspirativ „Creangă Savel, în legătură cu atitudini potrivnice regimului comunist vizând îngrădirea unor drepturi fundamentale ale persoanei denunțate.

În speță, îngrădirea dreptului la viață privată s-a produs în momentul în care informațiile referitoare la preocupările și opiniile unei persoane potrivnice regimului comunist erau aduse la cunoștința fostei Securități, indiferent dacă ofițerii de legătură din cadrul acesteia foloseau sau nu respectivele informații și indiferent de efectele concrete ale acestor informații asupra celor denunțați.

În acord cu susținerile recurentului-reclamantului, Înalta Curte apreciază că furnizarea unor astfel de informații este mai mult decât suficientă pentru reținerea calității de colaborator al Securității, astfel cum este aceasta este definită de prevederile art. 2 lit.b) din O.U.G.nr. 24/2008.

Este îndeplinită atât prima condiție de fond, cu privire la denunțarea unor atitudini potrivnice regimului comunist, cât și cea de a doua condiție, referitoare la vizarea încălcării unor drepturi fundamentale.

Astfel, este fără putință de tăgadă că reprezintă denunțarea unor atitudini potrivnice regimului, așa cum reiese din notele informative scrise de intimatul-pârât: denunțarea unei persoane (numitul M.M.) care a considerat că în țările capitaliste se trăiește mai bine ca în România; denunțarea unei persoane (numitul M.M.) care intenționa să emigreze, fără intenția de a se mai întoarce; denunțarea unei persoane (numitul M.M.) care era nemulțumită de modul în care erau respectate în România comunistă drepturile fundamentale și care își manifesta dorința de a se stabili în occident unde este respectat dreptul la liberă circulație.

A doua condiție de fond se referă la vizarea îngrădirii unor drepturi fundamentale. Și această condiție este îndeplinită, întrucât este exclus ca intimatul să nu fi realizat faptul că, odată ce furniza astfel de informații, asupra celor la care se referea în notele pe care le-a scris, urma cel mai probabil, să se desfășoare o acțiune de investigare din partea Securității.

În acest context, faptul că persoana denunțată fusese condamnată pentru tentativă de trecere frauduloasă a frontierei demonstrează în mod cert intenția persoanei denunțate de a părăsi România, intenție care, conform notelor informative furnizate de intimatul-pârât, nu fusese abandonată.

Și această condiție este îndeplinită atâta vreme cât informații legate strict de opiniile și viața privată a unor persoane erau divulgate Securității, cu consecință încălcării dreptului la viață privată.

În speță, îngrădirea dreptului la viață privată s-a produs în momentul în care informațiile referitoare la preocupările și opiniile unei persoane potrivnice regimului comunist erau aduse la cunoștința fostei Securități, indiferent dacă ofițerii de legătură din cadrul acesteia foloseau sau nu respectivele informații și indiferent de efectele concrete ale acestor informații asupra celor denunțați.

2.2. Temeiul legal al soluției instanței de recurs

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 496 din Codul de procedură civilă, republicat, raportat la dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 8 Cod procedură civilă, Înalta Curte va admite recursul promovat, va casa sentința atacată și va admite acțiunea reclamantului, constatând calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII DECIDE:

Admite recursul declarat de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva sentinței civile nr. 899 din 11 martie 2019 a Curții de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Casează sentința recurată și, în rejudecare, admite acțiunea și constată calitatea de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârâtul Alexandru Corneliu.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 26 octombrie 2021.

Judecător,
M.I. Ionescu

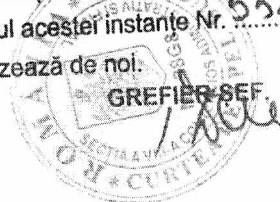
Judecător,
V.Filipescu

Judecător,
G.A. Farmathy

Magistrat-asistent,
A. Sterie

Red./Tehnored.4 ex AS

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA I
Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat
în dosarul acestei instanțe Nr. 5524/2/2018
se legalizează de noi.

S-a anulat chitanța/foaia de vârsământ Nr.
în sumă de lei

